

Făgăduințe pentru cei persecutați

(2 Tesaloniceni 1:1-12)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 2 Tesaloniceni 1:1-12; Ioan 1:18; Romani 2:5; 12:19; Apocalipsa 16:4-7; 20:1-6; Ioan 14:1-3.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui și să împlinească în voi cu putere, orice dorință de bunătate și orice lucrare izvorâtă din credință.” (2 Tesaloniceni 1:11)

Gândul central: A doua venire a lui Isus este împlinirea speranței creștine.

La data aceea, comunicarea se făcea greu. Atunci când o biserică dorea să stea de vorbă cu Pavel, ea trebuia să îl găsească și să aștepte mesajul său, lucru care nu era întotdeauna ușor. În momentul în care mesajul ajungea în sfârșit la el, apostolul dicta răspunsul și îl trimitea înapoi printr-un om la biserică respectivă. Procesul acesta putea dura chiar și câteva luni. Până atunci, convingerile greșite aveau timp să prindă rădăcini și să se răspândească.

Se pare că așa s-a întâmplat și în Tesalonic, unde au apărut noi probleme. E posibil ca vechile probleme să se fi înrăutățit din cauza aplicării greșite a cuvintelor lui Pavel din prima epistolă. În a doua epistolă, Pavel continuă lucrarea de îndreptare a situației.

Mesajul lui Pavel poate fi rezumat astfel: la a doua venire a lui Isus, credincioșii vor fi salvați prin intervenția extraordinară a lui Dumnezeu prin Hristos. Pasajul din săptămâna aceasta ne oferă câteva informații în plus despre revenirea Sa.

- 1. Ce speranță și ce făgăduință putem desprinde din salutul simplu de la începutul celei de a doua epistole? Câtă teologie se găsește în el? Cum putem să ne însușim această speranță și această făgăduință? 2 Tesaloniceni 1:1,2**

Pavel vorbește, după obiceiul său, despre har și despre pace. Și, într-un anumit sens, nu sunt ele legate? Nu e normal ca, după ce am devenit conștienți de harul lui Dumnezeu și de făgăduința iertării prin Isus, să găsim pacea? Cât de important este ca, în orice situație ne-am găsi, să ne luăm timp pentru a medita la minunatul Plan de Mântuire și la harul pe care l-am primit, cu toate că nu îl meritam! Există oare o cale mai bună de a primi pacea care ne-a fost promisă? Trebuie să ne abatem privirea de la noi înșine și să privim mereu la Isus și la ceea ce am primit prin El!

- 2. Compară 1 Tesaloniceni 1:1 cu 2 Tesaloniceni 1:1,2. Între cele două formule de salut există o mică deosebire. Ce idei putem desprinde de aici?**

Există o mică deosebire între 1 și 2 Tesaloniceni. Pavel înlocuiește expresia „Dumnezeu Tatăl” (1 Tesaloniceni 1:1) cu expresia „Dumnezeu, Tatăl nostru” (2 Tesaloniceni 1:1), dându-i o nuanță relațională. Unii oameni se simt aproape de Isus, dar le este teamă de Dumnezeu Tatăl. Pavel îi asigură pe tesaloniceni că pot avea încredere în Tatăl la fel cum au încredere în Domnul Isus. Fiul lui Dumnezeu a venit pe planeta noastră pentru a ne arăta cum este Tatăl.

- 3. Citește Ioan 1:18 și 14:7-11. Ce asigurare și ce speranță ne oferă aceste texte în lumina pasajului din 2 Tesaloniceni 1:1,2?**
-

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să explice faptul că dreptatea divină împlinită la revenirea Domnului Hristos îi poate încuraja pe urmașii Săi să aibă răbdare și să rămână statornici în credință în timpul încercărilor și al necazurilor de pe pământ.

La nivelul sentimentelor: Să aibă încredere că Dumnezeu va îndrepta toate nedreptățile la revenirea lui Isus.

La nivel practic: Membrii grupei să aibă încredere în Apărătorul lor care va răzbuna toate nedreptățile la care au fost supuși.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dumnezeu va îndrepta toate nedreptățile

A. Când suferim, cel mai greu de suportat este sentimentul că Dumnezeu ne-a părăsit. Ce pasaje sau evenimente relateate în Biblie ne arată că Dumnezeu este cu noi în încercări și că îi va pedepsi pe cei care ne-au nedreptățit?

B. Pedepsa pe care o primesc cei nelegiuți este numită „o pierzare veșnică de la fața Domnului” (vers. 9). Cum contrazice adevărul despre pedeapsa dată de Dumnezeu și despre dreptatea Sa concepția că pedeapsa celor nelegiuți ar fi chinul veșnic în iad?

II. Sentimente: Întăriți prin încercare

A. Dumnezeu ne-a promis că nu ne va lăsa (Evrei 13:5). În ce fel te-a ajutat această făgăduință, și altele asemănătoare, să ai curaj în momentele critice?

B. Te ajută să rabzi mai ușor vicisitudinile vieții faptul că Dumnezeu te va răzbuna?

III. Practic: Exercițiu de răbdare

A. Întrucât încercările apar în mod inevitabil în viață, ce putem face în perioadele de acalmie ca să ne pregătim pentru perioadele dificile din fața noastră?

Rezumat: Dumnezeu cunoaște nedreptățile la care sunt supuși urmașii Săi. El va dovedi credincioșia lor și, la revenirea lui Hristos, îi va pedepsi pe dușmanii lor.

Pavel are tendința de a folosi fraze foarte lungi. Pasajul din 2 Tesaloniceni 1:3-10 este o singură frază a cărei temă principală este a doua venire a lui Isus. Totuși, în introducerea ei, nu se amintește despre a doua venire: „Suntem datori să-I aducem tot timpul mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi” (2 Tesaloniceni 1:3, *traducerea autorului*). Comentariile lui Pavel referitoare la revenirea lui Isus (vers. 6-10) fac parte din motivele pentru care Îi mulțumește Domnului pentru tesaloniceni.

4. Ce principiu important al creșterii în credință descoperim în versetele 3 și 4? Ce se întâmplă cu credința atunci când încetează să crească?

Cuvântul *trebuie* este verbul principal din 2 Tesaloniceni 1:3-10. Pavel se simte dator să-I mulțumească lui Dumnezeu întrucât credința tesalonicenilor crește mereu și dragostea lor pentru frații de credință sporește. În original, ambele verbe sunt la timpul prezent și, prin urmare, creșterea lor în credință și în dragoste era continuă și constantă. Acest tip de creștere este fundamentală pentru ca biserica să fie sănătoasă. La fel ca o plantă, și biserica moare dacă nu crește spiritual.

În capitolele 3 și 4 ale epistolei, Pavel îi aduce bisericii câteva critici semnificative. Dar el știe că membrii au nevoie de multă apreciere pentru a fi capabili să înțeleagă că aceste critici sunt constructive. De aceea el include în primul capitol multe cuvinte de apreciere. Un motiv pentru care îi apreciază este faptul că ei continuă să rabde persecuția. El îi laudă în mod special pentru „statornicia” lor în necazuri. Pavel nu mai amintește de credința, dragostea și nădejdea lor (1 Tesaloniceni 1:3), ci de credința, dragostea și statornicia lor. Înlocuirea „speranței” cu „statornicia” îl ajută pe Pavel să introducă mai târziu descrierea celei de-a doua veniri a lui Isus.

Ca urmare a creșterii lor în credință și în dragoste, tăria lor în fața necazurilor a devenit un motiv de laudă pentru apostoli în toate bisericile prin care aceștia merg. Tesalonicenii au devenit un model de loialitate creștină într-o perioadă critică.

Cum te pot ajuta încercările și necazurile să crești în credință? Pe de altă parte, nu este mai greu să ne păstrăm credința atunci când trecem prin încercări?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Certitudinea revenirii lui Isus Hristos pentru a-i salva pe urmașii Săi și pentru a-i pedepsi pe cei nelegiuți a fost întotdeauna o sursă de încurajare și de speranță pentru creștini de-a lungul întregii istorii.

De-a lungul secolelor, creștinii s-au confruntat cu încercări și persecuții din cauza credinței lor în Hristos. Mărturiile pe care ei au reușit să le dea în astfel de momente sunt inspiratoare. Iată o astfel de experiență din timpul persecuției din anul 177 d.Hr. Un creștin care a reușit să scape a povestit că o tânără pe nume Blandina a fost torturată ore în șir până când tot trupul i-a fost sfărtecat și desfigurat complet. Ca răspuns la cruzimea aceasta, ea nu a renunțat la credință, ci a spus doar atât: „Sunt creștină; noi nu facem nimic de care să ne fie rușine.” – Eusebius: *The History of the Church From Christ to Constatine*, trad. de G. A. Williamson, ed. rev., pag. 141

Cum au putut creștinii să îndure atâta sălbăticie? Răspunsul îl găsim în cuvintele lui Policarp, un episcop creștin, înainte de a fi martirizat în anul 155 d.Hr. Deși avea optzeci și șase de ani, Policarp a fost arestat pentru credința lui și adus înaintea guvernatorului roman. Acesta, văzându-l om în vârstă, i-a propus să renunțe la credința lui ca să scape de pedeapsă. Cu toate că i-a cerut de mai multe ori să se lepede de Hristos, Policarp a spus: „I-am slujit timp de optzeci și șase de ani și El nu mi-a făcut niciun rău. Cum aş putea să-L defăimez pe Împăratul meu, care m-a mântuit?” Când guvernatorul l-a amenințat că-l va arde pe rug, el a replicat: „Tu mă ameninți cu un foc care arde puțin timp și după aceea piere, pentru că nu știi de focul judecății viitoare și al pedepsei veșnice care a fost pus deoparte pentru cei necredincioși. De ce mai amâni? Haide, fă ceea ce dorești.” – Michael W. Holmes, ed. *The Apostolic Fathers*, pag. 235

Primii creștini au rămas statornici în timpul persecuției deoarece credința lor era bine ancorată în prețuirea dragostei lui Dumnezeu și ei erau siguri că lumea aceasta va trece în curând, când Hristos va reveni ca să-i răsplătească pe cei credincioși și să-i pedepsească pe cei nelegiuți (chiar dacă unii nu au înțeles în ce constă pedeapsa veșnică).

De discutat: Și noi ne lăsăm deseori prinși în vârtejul vieții și uităm ce a făcut Dumnezeu pentru noi și că lumea aceasta este trecătoare. Cum putem păstra mereu înaintea ochilor „imaginea de ansamblu”?

În original, 2 Tesaloniceni 1:5-10 pare a fi un pasaj desprins din Vechiul Testament. Aceasta a doua epistolă conține mult mai multe referințe la Vechiul Testament decât prima.

5. Ce spune Pavel în versetele 5 și 6? Ce făgăduințe găsim aici?

Cuvântul *dovadă* înseamnă „probă convingătoare”, „mărturie” care demonstrează ceva. Ce dovedește persecuția suferită de creștini (vers. 4)? Ea nu este o dovadă a dezaprobării lui Dumnezeu, ci, dimpotrivă, a faptului că la judecata viitoare poporul lui Dumnezeu va fi răzbunat, iar persecutorii lui vor avea parte de suferința pe care le-au pricinuit-o altora.

Aici este un mesaj pentru noi: violența dă naștere la violență, iar cei care folosesc violența împotriva altora au motive să se teamă de viitor. Judecata lui Dumnezeu pune lucrurile în ordine. Cei care îi persecută pe credincioși vor fi aduși într-o zi la judecată înaintea Sa. Dar cei care suferă nedreptăți din cauza credinței pot privi astăzi cu încredere spre judecata viitoare a lui Dumnezeu. În ziua aceea, toți vor vedea clar că ei au fost mereu în atenția lui Dumnezeu. Noul Testament îi încurajează pe credincioși să manifeste har, milă și iertare unii față de alții. Însă atunci când aceste fapte sunt respinse și răsplătite cu blesteme, lovituri și izolare, este încurajator să știi că nedreptatea nu va dura veșnic. De aceea sfinților lui Dumnezeu li se cere să aibă răbdare (vezi și Apocalipsa 14:12).

Aici, Pavel le reamintește tesalonicenilor persecutați că „dreapta judecată a lui Dumnezeu” din viitor va demonstra că ei sunt considerați vrednici de Împărăția Sa acum. Mai mult, credința și statornicia lor în încercare confirmă faptul că Dumnezeu i-a ales. Prin urmare, suferința creștină este un motiv temeinic de bucurie (vers. 6,7). Ea arată de partea cui vom fi la revenirea lui Isus.

Pavel afirmă că judecata lui Dumnezeu este dreaptă pentru că El îi consideră pe tesaloniceni vrednici de Împărăția cerului (vers. 5) și pentru că persecutorii vor fi condamnați și nimiciți (vers. 6). În ambele cazuri răsplata este consecința finală a unui comportament prezent.

Ai suferit vreodată pe nedrept, iar cel vinovat nu a primit nicio pedeapsă vizibilă pentru fapta lui? Dacă da, ce mângâiere poți găsi în făgăduința că va exista o judecată divină? Dar tu te-ai purtat rău cu cineva, ai fost nedrept cu el și ai scăpat nepedepsit (cel puțin până acum)? Dacă da, cum privești făgăduința că va exista în final o judecată divină?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Cuvinte de salut și de mulțumire

(Recitiți în cadrul grupei 2 Tesaloniceni 1:1-5.)

Din momentul în care cumpărăm sau primim ceva ce am dorit mult, fericirea ne dispare treptat și ne îndreptăm dorințele spre altceva. Așa se întâmplă cu cele mai multe lucruri din lumea noastră. Salutul lui Pavel din a doua epistolă către tesaloniceni ne amintește că situația e cu totul diferită în ceea ce privește „harul și pacea” care vin de la Dumnezeu. În loc să treacă imediat la problemele presante pe care trebuie să le abordeze în scrisoare, el își ia timp să le aducă aminte cititorilor săi (ca în toate epistolele sale) despre darul harului lui Dumnezeu. Pavel nu obosește niciodată să scrie despre acest subiect. Harul i-a schimbat viața și a transformat inima și viața credincioșilor din Tesalonic.

Faptul că el pune accent pe datoria de a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru tesaloniceni ne poate lăsa să înțelegem că ei s-au simțit puțin stingheriți de multele sale motive de apreciere exprimate în epistola anterioară și înaintea oamenilor, în general. El le amintește totuși că recunoștința este obligatorie pentru creștini (1 Tesaloniceni 5:18) și, în plus, că ei merituau aprecierile. Dumnezeu le schimbase viața în mod minunat și semnele lucrării Sale în viața lor erau creșterea lor în credință, în dragoste și în statornicie. Lucrurile acestea merituau apreciate, mai ales că treceau prin încercări și persecuții.

Cum vedea Pavel dovezile judecății drepte a lui Dumnezeu în viața tesalonicenilor, când ei erau persecutați? În lumea antică, necazul era considerat un semn al dizgrației lui Dumnezeu (cazul lui Iov). Pavel a remarcat două astfel de dovezi. Prima era statornicia lor în credință în timpul încercărilor. Curajul și tăria lor erau dovada că Dumnezeu lucra în viața lor. O altă dovadă că judecata lui Dumnezeu este dreaptă era tocmai persecuția cu care ei se confruntau. De ce? Creștinii trebuie să se aștepte să fie persecutați. Dacă prezența Domnului Hristos cel înviat în viața noastră este o pregustare a Împărăției cerești care va înlătura toate împărățiile din lumea aceasta (Daniel 2:44,45), atunci lumea se va simți amenințată de lucrarea lui Dumnezeu și de urmașii Săi și va încerca să le pună piedici. Persecuția pe care o îndurau tesalonicenii pentru credința lor și pe care o vor îndura urmașii Săi din toate timpurile, este dovada că vine o nouă zi.

6. Care este motivul principal al distrugerii celor nelegiuiți la a doua venire a lui Isus? Cum să înțelegem aceste versete, în lumina faptului că Dumnezeu este plin de dragoste, de har și iertare? vers. 7-9

Mulți oameni nu se simt bine când citesc aceste versete. Ei consideră că Dumnezeul dragostei, al harului și al milei nu poate recurge la răsplată, răzbunare, pedeapsă și suferință. Totuși pedeapsa și răsplata dreaptă sunt o temă frecventă în scrierile lui Pavel (Romani 2:5; 12:19). Pavel nu lasă nicio urmă de îndoială: Dumnezeu va face dreptate într-o zi.

Și de ce nu? Orice guvernare bună din lumea noastră trebuie la un moment dat să își exercite forța pentru a ține răul în frâu. Forța nu înseamnă neapărat violență (de exemplu, atunci când ești oprit pentru încălcarea legilor circulației sau când ești verificat dacă ți-ai plătit taxele), dar, în unele cazuri, în special când infractorii recurg la acte de violență, este necesar ca autoritatea să riposteze violent. Guvernele bune oferă cadrul legal necesar pentru ca să putem trăi cu toții în pace. De multe ori, răul nu cedează de bunăvoie. Și cu cât răul are o putere și o brutalitate mai mare, cu atât este nevoie de o forță mai mare pentru a-l contracara.

Imaginile din acest pasaj nu sunt plăcute, dar ele ne asigură că Dumnezeu va face tot ce e necesar pentru a pune capăt violenței și exploatării.

7. Citește Apocalipsa 16:4-7 și Daniel 7:21,22. Ce ne spun aceste versete cu privire la ceea ce a scris Pavel în 2 Tesaloniceni?

Isus știe din experiență personală ce înseamnă suferința. Putem avea încredere că El va face dreptate, dar fără a comite vreo nedreptate. Judecata divină va avea ca urmare suferința, dar niciodată mai mult decât se impune. Dacă avem încredere în Dumnezeu în vreo privință, atunci putem avea încredere că El va da dovadă de înțelepciune și de dreptate, chiar dacă în prezent mintea noastră nu poate înțelege cum e posibil așa ceva.

Scopul acestui pasaj nu este acela de a pune accent pe răzbunare, ci de a-i încuraja pe cei persecutați și exploatați. Vine ziua judecății! Nu e nevoie să ne facem singuri dreptate!

De discutat: Pavel vorbește despre persecuția și necazurile pe care le suferă creștinii. Cum putem ști dacă suntem persecutați pentru Evanghelie sau din cauza atitudinii sau a purtării noastre?

II. Judecată și dreptate la revenirea Domnului Hristos

(Recitați în cadrul grupei 2 Tesaloniceni 1:5-12.)

Așa cum arată studiul, judecata lui Dumnezeu îi tulbură pe mulți oameni. Ideea că Hristos îi pedepsește pe cei nelegiuți (vers. 8) pare incorectă. Cum putem să o împăcăm cu dragostea pe care El a manifestat-o în Evanghelii? Cuvântul folosit de Pavel aici nu înseamnă ceea ce înțelegem azi prin „a pedepsi”. Cuvântul din limba greacă, *ekdikēsis*, provine din *dikaisos*, care înseamnă „drept”, „echitabil” sau „dreptate”, iar sensul lui propriu este acela de „a face dreptate”. În acest pasaj, Pavel abordează tema dreptății. El a amintit deja în versetul 5 de judecata dreaptă a lui Dumnezeu, iar în versetul 6 a arătat că acțiunile Sale sunt drepte. Dumnezeu consideră că este drept să pedepsească păcatul și pe păcătoșii care resping continuu apelurile Sale de a se pocăi. Gândul acesta ne dă încrederea că El va acționa corect și echitabil și că nu va pedepsi cu cruzime.

Un al doilea cuvânt de remarcat este *descoperirea* din versetul 7. În Noul Testament se folosesc trei cuvinte cu referire la revenirea lui Isus: *parousia* (vezi studiul 8), *apocalypse* și *epiphany*. Aici este folosit cuvântul *apocalypse*. Sensul lui literal este „a dezvălui ceva ascuns”. În prezent, Hristos este ascuns de ochii oamenilor, dar va fi dezvăluit, descoperit în curând. Ce minunată va fi ziua aceea!

De discutat: Dreptatea lui Dumnezeu este un concept important în Scriptură și o temă de un deosebit interes pentru cei nedreptățiți. În ce sens este dreptatea lui Dumnezeu o veste bună pentru tine?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Pavel declară că Isus va reveni „într-o flacără de foc” (2 Tesaloniceni 1:8). Ce simbolizează focul când este asociat cu Dumnezeu și/sau judecata? Vezi și Deuteronomul 4:24; Exodul 3:2; Isaia 33:11-14; 66:15; Apocalipsa 1:14.

2. Iacov afirmă că punerea la probă a credinței noastre prin încercări ne ajută să devenim desăvârșiți. Dar încercările îi pot determina pe unii oameni să se descurajeze și să renunțe la credință. Cum să ne raportăm la încercări în așa fel încât credința noastră să crească și să nu cedăm?

8. Ce înseamnă ca Isus Hristos „să fie proslăvit în sfinții Săi”? 2 Tesaloniceni 1:10-12

Fraza completă pe care o studiem săptămâna aceasta (versetele 3-10) ne oferă câteva detalii importante legate de a doua venire a Domnului Isus. La revenirea Sa, El le va da întristare celor care îi întristează pe alții și odihnă celor întristați (2 Tes. 1:6,7). El va coborî din cer însoțit de îngeri puternici (2 Tes. 1:7). El va veni într-o flacără de foc pentru a-i pedepsi pe cei care L-au respins pe Dumnezeu și Evanghelia lui Isus Hristos (2 Tes. 1:8). Păcătoșii vor fi distruși (2 Tes. 1:8,9), iar cei drekți Îl vor proslăvi pe Hristos (2 Tes. 1:10). Evenimentele care vor avea loc atunci pregătesc și inaugurează mileniul, cei o mie de ani în care pământul rămâne nelocuit (Apoc. 20:1-6). 1 Tesaloniceni 4:16,17 ne arată că mântuiții Îl întâmpină pe Isus în văzduh la revenirea Sa, iar Ioan 14:1-3 ne spune că Isus îi va lua pe cei neprihăniți cu El, în cer.

9. Ce rugăciune înalță Pavel pentru tesaloniceni cu privire la pregătirea lor pentru revenirea Domnului? vers. 11

În versetele 10-12, Pavel afirmă că slava Domnului este manifestată în caracterul celor care cred în El. Versetele acestea fac trecerea la capitolul 2, unde Pavel argumentează că ziua Domnului nu venise încă. Dacă ar fi venit, atunci toți ar fi văzut focul, distrugerea celor nelegiuți și proslăvirea deplină a Domnului Isus.

În acest pasaj, Pavel trece cu ușurință de la Numele lui Dumnezeu la cel al lui Isus, cele două Nume putând fi înlocuite unul cu altul. Potrivit inspirației, Isus este Dumnezeu. Învățătura aceasta este foarte importantă pentru noi. Dacă Domnul Isus deține o poziție înaltă, mântuirea oferită de El este cu atât mai eficientă, iar imaginea pe care ne-o facem despre Dumnezeu când contemplăm viața, moartea și învierea Sa, este cu atât mai clară. Dacă Isus este Dumnezeu adevărat, atunci Tatăl este exact ca El.

Cum putem învăța să ne ocupăm de activitățile noastre zilnice și, totodată, să trăim așteptând venirea Domnului Isus? De ce uităm cu atâta ușurință de revenirea Sa? Cum putem învăța să păstrăm tot timpul în minte această frumoasă făgăduință și să ne vedem de viața noastră, acordând revenirii Sale timpul, atenția și seriozitatea cuvenite?

Întrebări aplicative

1. Dumnezeu poate folosi experiența pe care am dobândit-o în încercări pentru a-i ajuta pe cei care trec prin situații asemănătoare (2 Corințeni 1:3-6). În ce privințe le pot fi de folos altora experiențele pe care le-ai avut în încercări?

2. Pavel se ruga necurmat pentru tesaloniceni (2 Tesaloniceni 1:11). Există cineva care are nevoie de rugăciunile tale necurmăte? Dacă da, ce poți face pentru ca rugăciunile tale să fie continue, iar credința ta să fie mereu puternică?

4. ILUSTREAZĂ!

S-ar putea ca membrii grupei să fie tentați să creadă că studiul acesta se aplică în principal creștinilor din alte locuri de pe glob care sunt persecutați fizic, și nu situațiilor prin care trec ei înșiși. Activitatea următoare va lărgi sfera de aplicabilitate a acestui studiu.

Activitate: Pavel folosește două cuvinte pentru problemele cu care se confruntau tesalonicenii – „prigoniri” și „necazuri” (2 Tesaloniceni 1:4). Explică faptul că primul cuvânt se referă la atacurile asupra credincioșilor, iar al doilea este un termen mai general și se poate referi la orice tip de greutate. Cere-le membrilor grupei să alcătuiască o listă cu greutățile care s-ar putea încadra în categoria „necazuri.” Apoi discutați despre cât de important este să păstrăm în minte aceste două cuvinte când reflectăm la tema studiului din săptămâna aceasta.

„Biblia este scrisă de oameni inspirați, dar nu constituie modul de gândire și exprimare al lui Dumnezeu, ci al omului. Dumnezeu nu este reprezentat ca scriitor. Adesea, oamenii vor spune că o expresie sau alta nu pare să-I aparțină lui Dumnezeu. Totuși, în Biblie, Dumnezeu nu S-a supus pe Sine verificării prin cuvinte, prin logică sau retorică. Scriitorii Bibliei au fost scribii lui Dumnezeu, nu instrumentul Său de scris. [...]

Nu cuvintele Bibliei sunt inspirate, ci oamenii sunt inspirați. Inspirația nu acționează asupra cuvintelor sau expresiilor omului, ci asupra omului însuși, care, sub influența Duhului Sfânt, primește gânduri. Dar cuvintele primesc amprenta minții omului. Gândirea divină este împărtășită. Mintea și voința divină sunt combinate cu mintea și voința omului și, prin urmare, cuvintele omului sunt cuvintele lui Dumnezeu” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, pag. 21

„Învățătura pe care Pavel a trimis-o tesalonicenilor în prima sa epistolă cu privire la a doua venire a lui Hristos era în deplină armonie cu învățătura sa de mai înainte. Totuși cuvintele lui au fost înțelese greșit de unii frați tesaloniceni. [...] În cea de-a doua epistolă, Pavel a căutat să le îndrepte interpretarea greșită cu privire la învățătura sa și să le prezinte adevărata sa poziție.” – Idem, *Faptele apostolilor*, pag. 264

Întrebări pentru discuție

1. Adevărul Scripturii se descoperă mai degrabă prin studiul intensiv cu-vânt cu cuvânt sau prin temele mari pe care le putem observa prin citirea mai multor pasaje? Sau ambele își au rolul lor?
2. Recitește paragraful care arată cum acționează inspirația. Cum ne ajută să înțelegem „elementul uman” care apare uneori în Biblie?
3. Gândul că Isus va reveni te înspăimântă sau te bucură? Ce îți spune aceasta despre relația ta cu Dumnezeu sau/și despre cât de mult cunoști Evanghelia?
4. Încercările ne întăresc credința și ne clădesc caracterul, dar ce îi poți spune unui om care, din cauza încercărilor, este înverșunat, ursuz și fu-rios (adică nu își clădește caracterul) și, mai mult, își pierde credința?

Rezumat: În primul capitol din 2 Tesaloniceni, Pavel își exprimă bucuria pentru faptul că tesalonicenii au rămas credincioși în ciuda neca-zurilor prin care treceau. El îi încurajează arătând spre marea răsturnare de situații care va avea loc la revenirea Domnului Isus. Indiferent prin ce trecem acum, avem făgăduința că Dumnezeu va face dreptate.

Lumină în întuneric (2)

Nima este unul dintre mulții locuitori ai Butanului care au primit o carte *Tragedia veacurilor*. El a citit-o pe toată de mai multe ori și împărtășește ce a descoperit despre Dumnezeu rudelor și prietenilor lui dintr-un sat din Butan. Împreună cu alte aproximativ 15 persoane, el se închină lui Dumnezeu într-o casă. Câteva dintre aceste persoane se pregătesc pentru botez. Numărul membrilor crește pe măsură ce Nima continuă să își împărtășească credința și să ofere cărți și materiale adventiste pe care le aduce în țară pe ascuns.

Totuși creștinilor din Butan le este greu să-și trăiască credința. Zeci de credincioși au fost condamnați la închisoare din cauză că-și împărtășesc credința. De aceea, în momentul de față, evangheliștii voluntari se întâlnesc cu oamenii în India, în apropiere de granița cu Butanul. Ei susțin studii biblice și îi învață cum să folosească metode simple de tratament pentru a-i conduce pe oameni la Hristos. Până acum, cel puțin 25 de oameni L-au primit pe Isus ca Mântuitor personal și au devenit creștini adventiști de ziua a șaptea. Când se întorc acasă, iau Biblia și cărțile adventiste cu ei.

Ne parvin continuu experiențe despre oameni din Butan care vor să-L cunoască pe Isus. Un manager al unui hotel a primit câteva cărți și i-a rugat pe ghizi să le ofere turiștilor. Recent, câțiva credincioși din Butan au vizitat câteva sate ca să se roage pentru bolnavi și să-i încurajeze pe cei îndurerăți și necăjiți. Unii și-au exprimat dorința de a afla mai multe despre Dumnezeu și credincioșii le-au vorbit cu precauție despre Isus. Duhul Sfânt lucrează la inima acestor oameni dornici să-L cunoască pe Isus.

Din nefericire, cei mai mulți oameni din Butan se mai închină încă la spirite sau la zei făcuți din lemn și piatră. Ei trăiesc și mor fără asigurarea mântuirii, pentru că nu au auzit niciodată despre dragostea lui Dumnezeu sau despre jertfa Domnului Isus pentru ei. Ei sunt flămânzi din punct de vedere spiritual și își doresc să afle adevărul după care să-și conducă viața. Treptat, lumina iubirii lui Dumnezeu pătrunde în inima oamenilor din această țară.

Putem și noi să-i ajutăm pe oamenii din Butan să-L cunoască pe Isus. Darurile noastre îi vor susține pe lucrătorii biblici și vor ajuta la procurarea materialelor și Bibliilor necesare. Trebuie să le vorbim despre Isus, Împăratul împăraților, care îi iubește și a murit pentru ei. Și ei au nevoie să fie pregătiți pentru revenirea Sa.

Autorul acestui articol este evanghelist în zona graniței dintre Butan și India.

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 21:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesaloniceni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17